

Sygn. akt I CZ 37/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa T. B.

przeciwko I. S.A. w J.

o zadośćuczynienie z tytułu naruszenia dóbr osobistych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 czerwca 2014 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 15 listopada 2013 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie i zasądza od pozwanego
na rzecz powoda kwotę 780 (siedemset osiemdziesiąt) zł tytułem
zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda T. B. jako niedopuszczalną ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia 10 001 zł czyli mniejsza niż określona w art. 398² § 1 k.p.c. W zażaleniu powód, zarzucając naruszenie art. 398² § 1 k.p.c., wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Powód dochodził w pozwie z dnia 25 października 2011 r. zarówno roszczeń o charakterze niemajątkowym jak i zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 10 001 zł. W zaskarżonym skargą kasacyjną wyroku z dnia 10 lipca 2013 r. Sąd Apelacyjny oddalił wprawdzie tylko roszczenia powoda z tytułu zadośćuczynienia, ale jednocześnie Sąd podzielił pogląd Sądu Okręgowego, że nastąpiło naruszenie dóbr osobistych powoda, a tylko z tego względu, iż działania pozwanej zaspokoili roszczenia niemajątkowe powoda nie orzekł o nich w wyroku. W zaskarżonym skargą kasacyjną wyroku Sąd Apelacyjny orzekał więc zarówno o roszczeniach majątkowych jak i niemajątkowych, których powód dochodził od pozwanej z tytułu naruszenia jego dóbr osobistych. W tej sytuacji ograniczenia przewidziane w art. 398² § 1 k.p.c. nie mają zastosowania, gdyż ograniczeń dopuszczalności skargi kasacyjnej w sprawach o prawa majątkowe nie stosuje się w razie łącznego dochodzenia roszczeń majątkowych i niemajątkowych.

Mając na względzie, że zarzut naruszenia art. 398² § 1 k.p.c. okazał się uzasadniony Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 98 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.